

Jubileu 2025

www.jubileu2025.arqtgn.cat

PER A REFLEXIONAR

Plens d'esperança cantem: «Veni, Esperit Sant»

En la diada d'avui, Pentecosta —coneguda també entre nosaltres com Pasqua Granada—, no podem deixar de donar gràcies a Déu perquè s'ha complert la promesa que Jesús va fer als seus Apòstols, en acomiadar-se en el darrer sopar: «Però el Defensor, l'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, us ho ensenyarà tot i us farà recordar tot el que jo us he dit» (Jn 14,26).

No estem sols, per tant, a l'hora de viure la nostra vida. Ens cal deixar-nos continuar ensenyant per l'Esperit Sant si volem ser cristians. L'Esperit Sant ens fa descobrir el sentit de la Paraula de Déu, que diumenge rere diumenge ens és proclamada, com també, quan, amb cor sincer i a la presència de Déu, llegim la proposta de vida que trobem a la Bíblia, ja personalment, ja en família, ja en grup.

Però és, també, l'Esperit Sant el qui ens ajuda a descobrir la vida que hem de viure, com a cristians, enmig d'aquesta vida d'ara en la qual ens trobem. També llegim a l'Evangeli de sant Joan que Jesús ens diu: «Quan vingui l'Esperit de la veritat, us conduirà cap a la veritat sencera» (Jn 16,13). Sí, és l'Esperit Sant el qui ens fa actual la proposta de vida de Jesús, el Senyor, en la nostra vida de cada dia. Ens obre els ulls del cor per tal que els ulls de la cara descobreixin a qui

he d'escoltar, a qui he d'ajudar, a qui he de servir, però també què he de dir o no dir, què he de fer o no fer, perquè l'Esperit Sant demana la nostra disponibilitat per portar a terme el pla de salvació de Déu per a tota la humanitat. I això en la nostra vida de fe, viscuda en l'amor que Déu ens té i corresponent-hi, estimant-lo a Ell i als altres, plens d'esperança.

Davant realitats noves en la vida present, tant en l'Església com en el nostre món, és l'Esperit Sant qui ens va ajudant a descobrir quina és la vida que hem de saber viure com a cristians. Sant Pere, a casa de Corneli, va descobrir que l'Esperit Sant ja estava present en aquells a qui predicava, això que no eren jueus ni havien estat batejats (cf. Ac 10,44-48). També ara, en el nostre món d'avui, l'Esperit Sant ens vol continuar ajudant. Caldrà, per part nostra, no quedar-nos tancats en la por i el no fer res.

Caldrà demanar-li, sense cansar-nos, que estigui present en nosaltres i així fer visibles i palpables els fruits de l'Esperit Sant que sant Pau ens recorda: «amor, goig, pau, paciència, benvolença, bondat, fidelitat, dolcesa i domini d'un mateix» (Ga 5,22-23). Sí, ens cal invocar, cantant o des del fons del cor el Veniu, Esperit Sant (*Veni, Sancte Spiritus*), per tal que, plens d'esperança, no defallim.

Joan M. Banús, pvre.

PAPA LLEÓ XIV

Signes d'esperança

L'Any Sant ens inspira a tots i ens convida a cercar l'esperança, però també a ser signes d'esperança. Que important que és que cada persona batejada se senti cridada per Déu a ser signe d'esperança en el món d'avui.

És la nostra fe, la que ens dóna la força. És la nostra fe, la que ens permet veure la llum de Jesucrist en la nostra vida i comprendre la importància de viure la nostra fe. No sols els diumenges, no sols durant un pelegrinatge, sinó tots els dies, perquè estiguem plens de l'esperança que només Jesucrist ens pot donar i tots junts continuem caminant units com germans i germanes per a lloar el nostre Déu, per a reconèixer que tot el que tenim i tot el que som és un do de Déu i per a posar aquests dons al servei dels altres.

*De les paraules del sant pare Lleó XIV
als participants del pelegrinatge jubilar per la pau a Àfrica del dia 26 de maig de 2025*

